

hade ingen information översänts genom standardformuläret EUR15, och för 67,4 procent av de föreslagna områdena hade överhuvudtaget inget standardformulär med vetenskaplig information översänts.

(¹) EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

Talan mot 1. Oder-Plan Architektur GmbH, 2. NCC Siab Bau GmbH och 3. Esbensen Consulting Engineers väckt den 3 mars 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-77/99)

(1999/C 160/05)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 3 mars 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot 1. Oder-Plan Architektur GmbH, 2. NCC Siab Bau GmbH och 3. Esbensen Consulting Engineers. Sökanden företräds av juridiske chefsrådgivaren Richard B. Wainwright vid Europeiska kommissionens rättstjänst och Karin Schreyer, nationell tjänsteman med förordnande vid kommissionens rättstjänst, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- förplikta svarandena att till Europeiska kommissionen solidariskt utge 54 510 EUR, jämte ränta uppgående till 20 798,70 EUR för tiden från och med den 1 januari 1993 till och med den 15 januari 1999,
- förplikta svarandena att till Europeiska kommissionen solidariskt utge ränta på huvudbeloppet om 54 510 EUR från och med den 16 januari 1999 enligt den räntesats som tillämpas för "European Monetary Cooperation Funds" Euro-transaktioner med tillägg av 2 procentenheter,
- förplikta svarandena att solidariskt ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Domstolens behörighet grundas på en skiljeklausul som avtalats år 1992.

Kommissionen har avtalsenligt hävt det subventionsavtal som ingåtts med svaranden på grund av bristande uppfyllelse av ett projekt och begär att det förskott som har utgått skall återbetalas till viss del jämte ränta enligt avtal därom.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 3 mars 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-78/99)

(1999/C 160/06)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 3 mars 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av juridiska rådgivaren Christina Tufvesson och Bernard Mongin, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG av den 29 juni 1995 om ändring av direktiv 77/780/EEG och 89/646/EEG om kreditinstitut, direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG om andra direkta försäkringar än livförsäkringar, direktiv 79/267/EEG och 92/96/EEG om direkta livförsäkringar, direktiv 93/22/EEG om tjänster inom värdepappersområdet och direktiv 85/611/EEG om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) i syfte att stärka tillsynen på dessa områden (¹), genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, eller genom att inte underrätta kommissionen om dessa åtgärder,
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt de bindande bestämmelserna i artikel 189.3 och artikel 5.1 i EG-fördraget är de medlemsstater till vilka ett direktiv är riktat skyldiga att vidta sådana bestämmelser som är nödvändiga för att införliva direktivet med nationell rättsordning inom den föreskrivna fristen. Denna frist gick ut den 18 juli 1996 utan att Frankrike hade vidtagit de nödvändiga åtgärderna.

(¹) EGT L 168, 18.7.1995, s. 7.